

[Alfred Jensen.]

her fremsætter, er et klassesynspunkt, endda et meget hårdkogt klassesynspunkt, som går ud på, at arbejderne ene skal mærke de øgede omkostninger, der som følge af regeringens politik gennem forøget arbejdsløshed læsses over på arbejderklassen. Jeg giver ikke noget for, at ministeren kan komme med udtalelser af en eller anden fagforeningsmand, der har talt for, at det var lettere, hvis man havde en sådan gensidighedsordning. Det kan aldrig dække over de ønsker og tanker, der råder blandt arbejdsmændene og blandt de mange hundredtusinde forsikrede. Jeg tror ikke, at ministeren kan få mange indenfor de menige arbejderes rækker til at give tilslutning til de synspunkter, han her har fremsat. Jeg tror, ministeren skal regne med, at de over 400 000 arbejdsløshedsforsikrede udenfor arbejdsmændenes arbejdsløhedskasse vil rejse sig i protest mod en sådan løsning. Det, der skal til her, er noget andet end at lægge øgede byrder på dem, der har tilstrækkeligt at slæbe på i forvejen, for det har jo i virkeligheden de forskellige arbejdsløhedskasser og arbejderne, såvel de arbejdsløse som de, der er beskæftigede, så det er en meget dårlig tanke, ministeren her har fremsat. Derfor ønsker jeg at vende mig imod den i denne debat og gøre ministeren opmærksom på, at den vej er ikke farbar, her vil han støde på arbejdernes modstand.

Ministeren har muligheder for at lette arbejdsmændenes arbejdsløhedskasse på anden måde. Han kan bruge af de penge, der findes til vejformål, til at hjælpe arbejdsmændene over de værste vanskeligheder ved, at der sættes mere arbejde i gang. Jeg har bemærket, at ministeren gjorde opmærksom på, at udover de 30 mill. kr., der i september måned frigjordes til vejformål, er der yderligere frigjort 10 mill. kr., og det vil sige, at man altså har sluppet 40 mill. kr. løs. Det kan måske gøre indtryk på visse medborgere, som ikke ved, hvor mange penge regeringen egentlig råder over til slige formål, og jeg må erkende, at jeg gjorde mig skyldig i en fejltagelse forleden dag, da jeg talte om, at der blev trukket på vejfondspengene i dette finansår. Det er ikke rigtigt. Der bliver ikke trukket på pengene. Der opkræves ca. 140 mill. kr.; der bruges efter finanslovsforslaget ca. 33 mill. kr., og det vil sige, at der, hvis ikke der sker uforudsete ting, skulle blive 107 mill.

kr. tilovers til henlæggelse til disse forskellige fonds, og det er også det, der står i finanslovsforslaget. Nu har regeringen — således må jeg forstå det — lukket op for 40 af disse millioner, men tilbage bliver der, hvis tallene ellers holder stik, 67 mill. kr., som kan bruges til beskæftigelse i dette år, 67 mill. kr., som er indkrævet netop til vejformål af forskellig art. Ministeren erkender, at kommunerne ligger med arbejder, der kan sættes i gang, og ministeren appellerer til kommunerne om at være behjælpelige. Ja, men jeg synes, ministeren kunne gøre det betydelig stærkere ved at stille flere midler til rådighed, for man er jo i stand til at sikre langt, langt mere arbejde i denne vinter for de penge, der ligger til vejformål, end regeringen har vist vilje til.

Jeg nærer imidlertid ingen illusioner om, at regeringen slipper pengene løs, jeg nærer heller ingen illusioner om, at der ikke, selv om den slipper nogle flere penge løs, vil være et problem for arbejdsløhedskasserne og for de arbejdsløse. Derfor må man forlange, at regeringen ikke alene viser større imødekommenhed, når det gælder om at sætte vejarbejder i gang, men at den også viser større velvilje overfor de krav, der kommer fra de arbejdsløse og fra arbejdsløhedskasserne om større tilskud og muligheder for en bedre behandling af de arbejdsløse.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed knytte et par bemærkninger til forsvarsministerens udtalelser om tjenestetidens forlængelse. Jeg vil gøre det, fordi ministeren har udtalt, at meget afhænger af, om regeringen kan få de politiske partiers og befolkningens støtte til gennemførelse af de foranstaltninger, som han nu tumler med. Her vil jeg give ministeren det råd, at han, hvis han ønsker at få befolkningens støtte, ikke skal realisere planerne om at forlænge tjenestetiden. Militarismen og militæret er slet ikke populære her i Danmark. De affærer, som ministeren søger at bagatellisere, har ej heller tjent til at gøre det mindre upopulært, end det er, men den lange tjenestetid gør også sit til, at militær og militarisme er upopulært i stigende grad her i landet.

Der kommer praktisk talt ingen hjem fra uddannelse, uden at de taler om, at de har spildt deres tid. Ungdommen siger: hvis vi så fik en militæruddannelse, så kunne det dog forsvares, at vi var inde, men det gør vi ikke; vi drysser tiden væk. Der har været